

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/31/2018
Identifikačné číslo spisu:	7617010018
Dátum vydania rozhodnutia:	08.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7617010018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 01. augusta 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného K. C., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného K. C. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. decembra 2017, sp. zn. 6To/83/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného K. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 09. mája 2017, sp. zn. 3T/3/2017 bol obvinený K. C. uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 17. apríla 2016 v čase okolo 04.00 hod. v Z., na sídlisku K. č. XX/X sa vlámал do bytu nachádzajúceho sa na prízemí obytného domu tak, že pomocou dvoch skrutkovačov vypáčil uzamknuté plastové okno vo výške 1 m od zeme, cez ktoré následne vošiel do priestorov bytu, z ktorého následne odcudzil 1 ks kotúčovú pílu zn. Makita 5704R, 1 ks akumulátorovú vŕtačku zn. Makita BHP452RFE s nabíjacími akumulátormi 18V-3Ah, sadu bitov, nabíjačku a kufrík, 1 ks laser zn. Dewalt DW087 s kufríkom, 1 ks vŕtacie kladivo zn. Bosch s kufríkom a náhradnou hlavou, 7 ks vŕtákov, 1 ks sekacie kladivo, 1 ks rádio zn. Makita BMR103, 1 ks akumulátor 18V-3Ah, 1 ks chvostovú pílu zn. Makita s kufríkom a 1 ks pílový list v hodnote spolu 1.450 Eur ku škode K. R., pričom vyššie uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní troch mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Za tento trestný čin mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd uložil obvinenému povinnosť zaplatiť poškodenému K. R., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bytom Z., ul. L. XXXX/XX škodu vo výške 400 eur za nevrátené veci, a to 1 ks rádio zn. Makita BMV103, 1 ks akumulátor 18V-3Ah a 1 ks vŕtacie kladivo Bosch.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „súd druhého stupňa“) uznesením z 12. decembra 2017, sp. zn. 6To/83/2017 zamietol odvolanie obvineného K. C. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Zátorského, advokáta so sídlom Štefánikovo nám. č. 5, 052 01 Spišská Nová Ves obvinený K. C. dovolanie, a to z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t.j. že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K uvedenému dovolaciemu dôvodu obvinený vo všeobecnosti ponúka vlastný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov; uvádza najmä to, že je nevinný a skutok popísaný v obžalobe nespáchal. Bez ďalšieho mu nemôže byť upreté právo brániť sa v trestnom konaní tak, ako uzná za vhodné. V trestnom konaní nebol podľa názoru obvineného produkován žiaden priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo stíhaného skutku, čo nakoniec konštatovali aj konajúce súdy. Už prvotná výpoveď učinená obvineným bola síce výpoveďou priznávajúcou, avšak obsahovala viaceré nelogické časti, ktoré do seba vôbec nezapadali. V trestnom konaní existuje, podľa jeho názoru, stav dôkaznej núdze, ktorého existenciu obvinený odôvodňuje napríklad absenciou výsluchu svedkov, ktorí by ho videli, resp. počuli pri krádeži; rovnako v súvislosti so spáchaným skutkom neexistujú napríklad stopy DNA, alebo iné dôkazné prostriedky. V konečnom dôsledku jeho prvotná výpoveď musí byť spochybnená a to z dôvodu, že ak by sa do bytu dostal pôvodne uvádzaným spôsobom, celkom zaiste by musela táto situácia hlučkom rezonovať u susedov. Orgány činné v trestnom konaní jeho prvotnú výpoveď nijak nepreverovali a v dôsledku toho nepostupovali podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Za podstatnú a opakovanú chybu konania, ktorá napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa predchádzala považuje aj to, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby, nakoľko orgány činné v trestnom konaní chybne nevykonali rad dôkazov označených na preverenie výpovede obvineného.

Nad rámec skutočnosti, že okrem prvotného priznania obvineného neexistujú v trestnej veci žiadne priame dôkazy obvinený dodáva, že preukázanie jeho viny prostredníctvom nepriamych dôkazov je absolútne nespoľahlivé; navyše, skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú len vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov možno bez rozumných pochybností nadobudnúť presvedčenie o tom, že sa určitá skutočnosť naozaj stala a teda že je pravdivá; nestačí, že prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti, resp. jej pravdepodobnosť. Ak aj vôbec bolo v doterajších súdnych rozhodnutiach poukazované na súbor nepriamych dôkazov, ktoré by ho mali usvedčovať, nie je celkom zrejmé, o aké dôkazy sa jedná. V plnom rozsahu súhlasí len s tým, že v konečnom dôsledku nespochybňoval spáchanie skutku; popieral len to, že by ho spáchal on. Takisto súhlasí s tým, že z bytu bolo ukradnuté pracovné náradie, čo však nemôže odôvodňovať záver o zaradení takého vyjadrenia obvineného medzi nepriame dôkazy v jeho neprospech. Obvinený rovnako dodáva, že v doterajšom konaní svoje rozhodnutia súdy odôvodňovali okrem iného aj tým, že obžalovaný nespochybňoval správnosť a zákonnosť výsluchu a to najmä s dôrazom na údajný nátlak policajta pri vyťažovaní obvineného. Súčasne uvádza, že o ukradnutých veciach vedel od J. L., ktorému ich zobral za účelom ich vrátenia poškodenému, nakoľko vedel o vlamaní sa do dotknutého bytu. Súhlasí s tým, že poukázal na miesto s kontajnerom, kde tieto veci mali byť ukryté, avšak to nedokazuje, že veci aj skutočne ukradol, pričom titulom týchto záverov rovnako nemožno tieto skutočnosti vyhodnotiť čo do povahy ako nepriame dôkazy v jeho neprospech. Takisto nemožno prijať záver o vine obvineného z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní. Dodáva, že výpoveď poškodeného z 19. mája 2016 bola realizovaná ešte pred vznesením obvinenia a teda je procesne neúčinná.

Záverom obvinený K. C. v petite podaného dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného dovolania podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 371 ods.

1 písm. i/ Trestného poriadku vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v neprospech obvineného K. C. a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Spišská Nová Ves prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol; alternatívne, aby sám podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves z 09. januára 2017, sp. zn. 2 Pv 196/16/8810-16.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, ktorý sa nestotožnil s obsahom dovolania obvineného K. C.. Poukázal na rozsiahle odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorý sa vysporiadal so skutočnosťami namietanými v dovolaní už v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj v odvolacom konaní, keďže tieto boli obsiahnuté aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Obvinený svojim dovolaním len predkladá svoje hodnotenie dôkazov, ktoré je odlišné od hodnotenia dôkazov vykonaného v predmetnej trestnej veci už súdom prvého stupňa a odvolacím súdom. Prokurátor má za to, že na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste a súdom boli vyhodnotené v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa na základe týchto zistení dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Namietaný dovolací dôvod podľa prokurátora nebol naplnený; preto Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného K. C. nie je opodstatnené, pretože je zřejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade najvyšší súd poznamenáva, že všetky v dovolaní uvedené námietky už boli predmetom súdneho prieskumu v rámci odvolacieho konania pred súdom druhého stupňa. Z obsahu písomného odôvodnenia dovolania je zřejmé, že obvinený chápe dovolanie ako ďalší riadny opravný prostriedok, pretože dovolaním namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech. Je preto nevyhnutné v úvode uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti spôsobu a rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Nie je

možné, s poukazom na obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku najvyšší súd v stručnosti poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku) ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje aj o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov. V rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením (skutkovými závermi), ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejme z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou. Dovolací súd nemôže skutok ustálený súdmi prvého a druhého stupňa ani meniť ani dopĺňať (opäť, uvedené neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Inak povedané vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môžu obvinení v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdom, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdov nižších stupňov. Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu. Z uvedeného vyplýva, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd nezistil naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu vo veci obvineného K. C. a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.